

Magyar-izraeli megállapodás

Titkos magyar- izraeli államközi megállapodás - 2004.04.14

Mindenki ott volt aki számított

2004 áprilisában Magyarországon járt Mose Kacav izraeli államfő. Az ok látszólag egy szokványos baráti látogatás volt. Ehhez képest zárt körben egy olyan államközi megállapodás kötött, melynek egyes pontjai külön-külön is felérnek egy hazaárulással. Ha az aláírásnál csak a balliberális pártok és azok érdekkörei képviseltették volna magukat, senki sem csodálkozna, de történetesen jelen volt a teljes politikai elit. Beleértve az akkori államfőt, Mádl Ferencet is.

2004 április 14-én, egy szerdai nap késő estéjén, Izrael magyarországi nagykövete fogadást adott, ahol összegyűlt a megállapodást aláíró magyar politikai elit. Az egyezmény részben a már említett EU-Izraeli akcióterv alapján került megfogalmazásra, és 2004 május 1-én lépett életbe. A magyar felek ezzel az aláírással tulajdonképpen ratifikálták az EU-s országokban sem szellőztetett kerettervet.

Korunk jellemzője az a kényszer, amibe a nemzetközi elvárásoknak megfelelni akarás beleviszi egy magát függetlennek nevező ország politikusaikat egy olyan dokumentum aláírásába, mely ellenkezik a józan ésszel, és hátrányára, sőt kárára van a választóknak és az országnak. A "nemzetközi elvárások" ebben a kontextusban az USA, Izrael, a nemzetközi és magyarországi zsidó szervezetek, és persze az általuk irányított erősen kettős mércés ún. "vezető média" elvárásait jelenti. Ez egy olyan kényszer, amiből egy pártos demokrácia sosem fog tudni kiszabadulni, és nem csak a hazai viszonyokat jellemzi. Nem az én feladatom persze megítélni, hogy mennyire érezték az itt ismertetett dokumentum aláírását politikai kényszernek a jelenlévők. Egy biztos. Mindenki ott volt, aki számított.

Az itt ismertetésre kerülő anyag az EU és Izrael között létrejött "akcióterv"-nek nevezett megállapodás része. A különös az, hogy a hazai sajtó nem számolt be az EU-Izraeli akciótervről, de az EU-s média is többnyire került, mint macska a boxer kutya udvarát. (Az eredeti EU-Izraeli akcióterv anyaga itt olvasható.)

A dokumentum aláírásán részt vettek:

Mose Kacav, Izrael akkori államfője,
Mádl Ferenc, Magyarország köztársasági elnöke,
Medgyessy Péter, akkori miniszterelnök,
Kovács László az MSZP részéről,
Hiller István az MSZP részéről,
Dávid Ibolya az MDF részéről,
Herényi Károly az MDF részéről,
Orbán Viktor a Fidesz MPP részéről,
Áder János a Fidesz MPP részéről,
Pokorni Zoltán a Fidesz MPP részéről, valamint a
Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségének vezetői.

Ezen kívül két fő az SZDSZ részéről. A nevek véletlenül kimaradtak a jegyzetemből, de mint a többi párt esetében, itt is a legfelsőbb vezetők lehettek jelen, tehát valószínűsíthető a személyek Kuncze Gábor mint pártelnök, és Pető Iván mint az SZDSZ országos tanácsának elnöke.

A dokumentum

A dokumentum 8 pontból állt, melyek a következők voltak:

1, Magyarország befogadó célország.

Ennek a pontnak a lényege, hogy abban az esetben, ha Izraelt külső agresszió érné, mely veszélyeztetni az ott élő zsidók életét, Magyarország 500.000 zsidó befogadását vállalja, állampolgári jogokat adva a befogadottaknak. Hasonló megállapodások értelmében Németország további félmillió, Lengyelország pedig 100.000 Izraeli állampolgár befogadására tett ígéretet az ott elhangzottak szerint.

Jegyzetek az egyes ponthoz

a.) Ezzel szemben Németország a zsidók bevándorlásának korlátozásáról döntött 2006 júliusában.

b.) A ránk vonatkozó szám valószínűleg nem 500, hanem 550 ezer. A Magyar Fórum 1998. december 17-i számában az izraeli A Hét Tükre nevű újságból idézett egy közleményt, miszerint "a jövőben Magyarország állampolgárainak száma 550 ezer izraelivel gyarapodhat". Ez különben azért is meglepő, mert az Új Magyarország (1991.09.24) amikor Göncz Árpád Tel Avivban, járt 1991 nyarán, még arról tudósított, hogy csak "negyedmillió magyar ajkú közösség" volt Izraelben!

c.) A 2007 februárjában kirobbant "ázsiai betelepítési botrány" témájában a magyarnak mondott kormány Semjén Zsolt által kiemelt sorokra reagálva a következő közleményt adta ki: "a félreértelmezett sorok nem ázsiai vagy más külföldi migráns tömeges betelepítéséről szólnak, hanem egyrészt a migráció globális szinten tapasztalható hatásait értékelik, illetve ezen keresztül a hazánkba legálisan érkező külföldiek társadalmi integrációját célozzák". Ez csak azért érdekes, mert Izrael a Közel-Keleten van ugyan, de az egyben Nyugat-Ázsiát is jelenti. Ha ilyen összefüggésben vizsgáljuk az egész botrányt, teljesen más megvilágításba kerül. Nem kínaiakat akarnak tehát az országban letelepíteni, mint az tévesen elterjedt, hanem a zsidók letelepedését kívánják elősegíteni hazánkban.

d.) Több mint egymillió izraeli lehet EU- állampolgár

(Ez egy 2004.03.12-i hír, azaz közvetlenül a megállapodás előtt íródott. Kimásolom ide a szöveget, hogy megmaradjon:)

Az Európai Unió május elsejei kibővítésével kereken 1,1 millió izraeli számára nyílik lehetőség arra, hogy európai uniós állampolgárságot szerezzen. Erről a Háárec című izraeli lap számolt be, utalva arra, hogy a lehetőséget az unió kibővítése hordozza magában. Olyan, a belépés előtt álló országok, mint Lengyelország és Magyarország ugyanis nagyszámú zsidó állampolgárral rendelkeztek, akik vagy a holokauszt előtt vagy később a sztálini idők antiszemitizmusa miatt menekültek Izraelbe.

Az Európai Unió Izraelben akkreditált nagykövete, Giancarlo Chevallard tel-avivi sajtóértekezletén utalt arra: az EU 25 tagúra történő kibővítésével az izraeli zsidók egyötöde szerezhet jogot arra, hogy egyik vagy másik EU-tag állampolgárságáért folyamodjon. Az uniós törvények ugyanis kimondják: mindazok, akik bármelyik tagállamban születtek valamint gyermekeik és unokáik jogosultak arra, hogy állampolgárságot szerezzenek. Az izraeliek hat százaléka már élt ezzel a joggal, mert olyan országból származnak, amely az unió tagállama, például Németország, Franciaország, Olaszország vagy Ausztria.

Egy közelmúltban végzett felmérés szerint a megkérdezett izraeliek 60 százaléka támogatja az uniós állampolgárságot, további 25 százalék gondolkodik azon. Mindazonáltal a megkérdezettek 75 százaléka nem helyesli az EU közel-keleti politikáját. Azt vallják ugyanis, hogy az EU előnyben részesíti a palesztin álláspontot. (MTI/APA)

e.) Frattini is megmondta, hogy Magyarországnak égetően szüksége lesz a bevándorlókra.

2, Izraeli áruk európai terjesztése.

El sem tudom képzelni, hogy ez a pont miről szólhat, hiszen az Izrael és Magyarország közötti

kereskedelmet az 1998 és 2004 május 1. között érvényes szabadkereskedelmi megállapodás szabályozta, amely az ipari termékek esetén vámmentes ki- és behozatalt biztosított. 2004 május 1-gyel pedig életbe lépett az EU-Izrael közötti szabadkereskedelmi egyezmény, tehát Izrael bárkivel kereskedhet az EU-ban, ha legálisan akarja ezt megtenni. Csak olyan cikkekről lehet szó melyek nem tartoznak az egyezmény hatálya alá. Ezeket átcsomagolással úgymond "honosítani" lehet, majd úgy továbbszállítani az EU tagországaiba. A megállapodás ezen része tehát az uniós törvények valamilyen formában történő kijátszása.

3, Izraeli vállalkozások állami pénzen való támogatása.

1993-ban Izrael és Magyarország egy beruházás védelmi megállapodást kötött, mely eredetileg 10 évre szólt, de továbbra is fenntartották. A titkos megállapodás 3. pontja ennek a folytatása lett volna. Az izraeli beruházók kihasználták a magyar állam kínálta vissza nem térítendő támogatásokat, majd ez év augusztusában, amikor nyilvánvaló lett, hogy a kormány már semmilyen formában nem lesz képes támogatni őket Magyarországon, gyorsan felmondták az 1993-ban kötött, de még mindig élő megállapodást.

A 2004-es egyezmény után nem sokkal jött létre többek között pl. az az ismert szerződés, mely alapján egy Izraeli céget közel egymilliárd forinttal támogatott az állam. Ez egy gyémántcsiszoló üzem lett volna Salgótarjánban (Lásd ezt a 2004-es hírt), annak az öblösüveg gyárnak a területén, mely átmeneti pénzzavarba került. A "munkahelyteremtés" címszó alatt az izraeli befektetőnek ajándékozott pénzösszeg 750 ember plusz a beszállítók kenyerét menthette volna meg hosszú távra az egyébként jó piaci feltételek között működő St.Glass Rt. talpraállításával. Ezzel szemben a gyémántcsiszoló kevesebb mint 350 embert foglalkoztatott volna, azt is csak az üzem teljes beindulása után. A beruházás végül sosem valósult meg. Vajon hány hasonló ügylet bonyolódott le, hová mentek a pénzek számolatlanul?

Úgy nem melleleg ide vág egy a Magyar Fejlesztési Bankban dolgozó ügyintézőtől származó információ is, mely szerint a magyar állam a TB kasszából(!) izraeli kibucépítéseket finanszíroz, melyek rossz minőségű paprikát termelnek, amit aztán a kiváló hazaihoz keverve az EU-ban magyarként adnak el. Ezért aztán nem támogatják a haza paprikatermesztést itthon, mert Izraelből légi úton behozva is olcsóbb.

4, A zsidó kultúra hangsúlyos megjelenítése és propagálása a médián keresztül.

Ebben nincsen nálunk hiány. Ez is része az EU-Izraeli akcióterv néven ismert dokumentumnak. Az ún. holokauszt-oktatás tantárgyi bevezetésének sürgetése is ide tartozik.

5, A gyűlölettvörvény minden áron való elfogadtatása az országgyűlésben, és annak szigorú alkalmazása.

Ezzel azóta is és folyamatosan próbálkoznak. 2007 márciusában a Mazsihisz még azt a bátorságot is vette, hogy törvényjavaslatot nyújtson be! Törvényjavaslatot, a Mazsihisz!!! A médiának persze nem szűrt szemet, hogy mi a fenét képzelnek magukról. Látszólagos ellenállással szemben a gyűlölettvörvény nem megszavazása inkább politikai alku kérdése lehet a Fidesz részéről, tekintve, hogy a holokamu tagadásáról szóló törvényt simán megszavaznák. Mivel azonban ez nyilvánvalóan alkotmányba ütközne, ezért jöttek elő azzal, hogy inkább alkotmányba iktatnák, mint azt megtudtuk Répássy Róberttől 2009 június elején.

6, A nemzeti irányultságú kisebb pártok, valamint civil szervezetek működésének ellenőrzése, korlátozása, és megszüntetése.

Ez a pont egyértelmű. Nem más ez, mint a megalkuvást nem ismerő, a nemzeti megújulást óhajtó és szolgáló nemzeti erők, az ún. "szélsőjobb" és a civil mozgalmak eltaposására tett törekvés szentesítése. Ezt művelik a rendszerváltás óta folyamatosan. Ha valami kibontani készül a szirmai, rögtön ott terem egy-két balról jövő téglá, vagy provokátor és átveszi az irányítást, hogy aztán ha nem őket szolgálja az ügy, akkor mehessen a levesbe. A Jobbik 2009-es előretörése csak azért volt lehetséges, mert nyílt lapokkal játszottak, nem érdekelte őket a szélsőségesedés, a szavazóikat pedig még annyira sem.

Ezért először a Magyar Gárdát tiltották be abszurd okokra való hivatkozással, majd a baloldalon megjelentek a Jobbik Magyarországért Mozgalom betiltását szorgalmazó és annak lehetőségét elemző hangok, a legfelsőbb bíróság pedig elhatárolódás helyett "nem zárta ki annak lehetőségét." Mindeközben a Fidesz a sehonnai bitang ember hallgatásának bűnét gyakorolta azzal, hogy tartózkodott az ezekkel kapcsolatos nyilatkozattételtől.

7, Az izraeli politika feltétlen támogatása a magyar külpolitikában, és a nemzetközi fórumokon.

Ez utóbbit tökéletesen lekövethetjük a magyar politikában. Az izraeli tömeggyilkosságok ellen egy szava sincs a magyar kormánynak, sem pedig a pártoknak. A maga is zsidó származású Eörsi Máttyás szóvivő kijelentette, hogy "Izraelnek joga van az "önvédelemhez", holott mindannyian jól tudjuk, hogy nem önvédelemről van szó. Eörsi Máttyás, és Vásárhelyi Mária voltak azok, akik EU képviselőként soha egyetlen egyszer sem emelték fel szavukat a magyar nemzetiségű kisebbséget ért hátrányos megkülönböztetések, az ellenük elkövetett atrocitások, valamint a szomszédos országokban tapasztalható politikusok magyarellenes kirohanásai ügyeiben, ellenben Izraelt foggal körömmel védték, amikor az Európa Unió el akarta ítélni a palesztinokkal kapcsolatos bűnös gyakorlata miatt. Az ENSZ rasszizmus elleni konferenciájáról is kivonultunk 2009 áprilisában, mert szóba került, hogy Izrael rasszista állam.

8, Harc az antiszemitizmus minden formája ellen a Berliini Deklaráció szellemében.

Ez is része az EU-Izraeli akciótervnek. Ez a pont ismét csak a véleményszabadság korlátozása céljából került bele az egyezménybe.

A fenti megállapodást a Magyar Atlanti Tanács nevű, homályos rendeltetésű szervezet hozta össze, melynek tagsága - hogy is mondjam - igencsak "színes". A szervezet költségvetését pénzügyminiszterek dobják össze, de nem megerősített források szerint évente 4 milliárd Forinttal részesül a magyar adófizetők pénzéből is

A MAT-ról Drábik János több könyvében is (Uzsoracivilizáció, Világzsákutca) részletesen ír, de az interneten is találunk róla anyagot. Egy az Új Világrendet megvalósító világhálózat magyar tagszervezetéről van szó, mely korántsem Magyarország érdekeit veszi figyelembe, hanem kizárólag a pénzhatalmat szolgálja ki, és egyértelmű szabadkőműves kapcsolatokkal rendelkezik.

Forrás: internet